

MOJE SNY...

(Bohumil Lipka, aktuálně k 03. 06. 2020)

Úvodem musím upozornit, že pokud se mi zdá o nějakém ději, pak většinou to bývá informace o tom, co je překonáno, nebo co je již hotovo; tedy oznámení o dokončené práci či potvrzení daného trendu. Obecně, „věštecké“ techniky jsou spíše mapováním potenciálu do budoucna, nikoliv pevně daného děje. Tedy mohou fungovat jako výstraha či příslib, pokud budeme pokračovat v daném trendu. Tak jsou ostatně myšlena i proroctví v Bibli či Nostradamovy Centurie. Zveřejňováním tedy dané hrozby můžeme zmírnit, protože jsou lidé varováni; takže se buď nikdy nestanou, nebo se odbudou jen symbolickými ději. To je paradox všech proroctví a věštek. Nic není pevně dáno, a jde jen o mapování aktuální verze, kterou lze měnit. Ostatně měníte už ji jen tím, že si ji vyslechnete ;@) Sny řadím od nejnovějších ke starším. Nechodí pravidelně – někdy pár za měsíc, někdy pár za půl roku. Všechny mé komentáře ke snům jsou psané menší kurzívou.

2020

082- Přejít slunce z Býka do Blíženců předznamenalo sen o jisté „státnické“ návštěvě z Ameriky. Po ulicích jezdila v autě s prosklenou střechou *celebrita*, ve které jsem poznal Madonnu i s nějakým doprovodem. Asi bodygardi. Měla poněkud mladistvější obličej než má dnes (pokud je tedy ještě naživu). Já sám jsem se na ní díval z okna svého starého bytu v 5. patře, a všiml jsem si, že má poněkud „uhrančivý“ pohled. Pokaždé, když se na někoho zadívala, cítil jsem, jak ho chce ovládnout. Já jsem to cítil také, když jela kolem našeho domu a očima přejížděla po oknech. Uhnul jsem tomu, a jen jsem sledoval jak odjíždí pryč.

Že bychom přestáli poslední pokus o manipulaci s davem? Je to signál, že tahle sorta „osobností“ už má po žížalkách?

081- Valpužina noc přišla se snem odehrávajícím se v Německu. Nejdřív jsem byl svědkem konfrontace s Hitlerem a posléze s Angelou Merkelovou. Ta se chvíli proměňovala v Hitlera a pak zase v sebe. Celkový dojem byl ten, že jsou poraženi a potlačeni. Pak se karta zase obrátila a tato skupina provedla útok. Bylo to celé v nějaké budově s komorami či menšími místnostmi, spojenými koridory. Tam tato „hitlerovská“ skupina zatlačila jednotku opozice do jedné místnosti. Měli se bránit, ale neměli u sebe zbraně, protože je zapomněli v jiné místnosti. Já jsem tam šel, k věšáku s kabáty, kde měli ti lajdáci v kapsách ty svoje zbraně, a přinesl jsem ji je. Pak zjistili, že mají pistole, ale nebyly nabitý. Tak jsem ještě jednou procházel ty kapsy, a hledal nábojnici do jedny pistole, kde se dala umístit pouze jedna nábojnici, která byla větší, asi jako náboj do palubního kulometu v obrňáku. Byl ale členitější, jako nějaká raketa nebo dokonce uspávací střela. Celkový dojem byl rozpačitý jako by ti vojáci byli nějakí amatéři.

080- Přelom března a dubna začal snem, kdy jsem byl na nějaké cestě. Byla tvořena směsí hnědého písku a šterku, a byla široká a uhlazená, jako by po ní přešla technika pro úpravu silnic. Včetně zarovnaných okrajů. Pak se ozvalo volání. Jakýsi starší muž dokola volal: „Pomoc, jede loď!“ My jsme po té silnici jeli (ještě s někým) a po stranách byly zaparkované různé vehikly. Jeden, který zřejmě patřil tomu muži, vyčuhoval víc do cesty, takže mu hrozilo, že mu ho ta „loď“ zvalcuje. Tak jsme ještě s někým přišli k tomu vozu, který byl khaki barvy, něco mezi jeepem a menším obrňákem, a společně jsme ho vytlačili ven z cesty. Pak jsem se ohlédl a ještě jsem znovu přehlédl tu uhlazenou a zarovnanou cestu. Pořád tam v pozadí byl slyšet ten starý muž a jeho volání o pomoc.

Tak kdo ví, jaká loď se to blíží? A proč po cestě, místo po vodě? Nebo nějaká vesmírná loď?

079- Březen mi přinesl v atmosféře vyjímečného stavu pouze několik shodných signálů – vždy při menších zdřímnutích (mám teď přes den trochu více času) mi přichází stále stejné slovo: *zatčení*.

Nechci se opravdu vézt na vlně populismu, ale je to ve shodě s tím, co se údajně podle alternativních vstupů děje po celé světě. Jistá útěcha, byť trochu morbidní.

078- První (únorový) sen tohoto roku mi mimo osobních sdělení přinesl debatu s jednou ženou z blízkého okolí. Ptala se mne na dění ve světě, protože „ženský v práci měly nějaký řeči či předtuchy, že se něco stane“. Já jsem odpověděl, že mají recht, že nás čeká velký reset účtů v bance. Takže jsem navrhoval, ať si vybere všechny peníze z účtu. Aby je měla v bezpečí.

Proč mě to nepřekvapuje?

2019

077- První listopadový sen mimo jiné přinesl moje setkání s ruským prezidentem. Procházel se kdesi na ulici, řekl bych že v severní Evropě, a já jsem si troufnul přijít až k němu a oslovit ho. Řeč se točila kolem volné energie (Over-unity sources) a já jsem mu dával příklady různých konstrukcí, které tyto konvertory používají. On mluvil rusky a já česky. V duchu jsem si v tom snu říkal, jestli nemám mluvit taky rusky, ale pak jsem to zavrhnul. Mluvil jsem česky, a on to respektoval. Připomněl jsem mu také technologie typu Thestatika a on zase mluvil o něčem, co nazval Usuri.

Pokud vím, tak Usuri je nějaká zeměpisná oblast, snad blízko Číny, ale usury v angličtině znamená lichva. Asi je zveřejnění nových technologií podmíněno nejprve koncem světové lichvy... V souvislosti s Over-unity konvertory jsem svého času dostal tuto informaci: „Kdo chce pochopit volnou energii, musí pochopit Tantru – tu skutečnou!“ To bylo vskutku trefné přirovnání!!!

076- Konec října přinesl opět jeden kosmický sen. Díval jsem se na nebe na jižním obzoru. Byla tam oblá křivka stoupající nahoru a doleva – obrys velké planety či měsíce. Ale toto bylo obrovité, a celý jihovýchodní obzor byl naplněn touto planetou. Díval jsem se na oblačné víry a pásy na povrchu a říkal jsem si: „Tak tohle rozhodně není Luna“. Vypadalo to jako oblačnost na Jupiteru. Pak jsem v průběhu snu viděl toto těleso, už značně menší, jak rychle cestuje po obloze, nyní už částečně noční, a temné. Pohyby byly rychlé a různými směry; jako by nešlo o mrtvé těleso, ale řízený objekt. Upozorňoval jsem různé lidi kolem mne, diskutovali jsme o tom, a já si to při různých příležitostech nahrával a fotil do mobilu. Pak, v závěru snu jsem to připravoval na hromadnou projekci na nějaké televizi.

075- Sen, který přinesl konec první srpnové dekády začal tím, že jsem s někým diskutoval o novém vyhledávacím zařízení. Byly to nějaké vibrace, které, když se zaměřily, přinutily hledané elementy vylézt ven z úkrytu, poté, co se „usmažily jako syreček“. Směřovali jsme je do zástavby, a odhadovali jsme, kde se dotyčný skrývá. Jestli ve starších domech za parkem, nebo v panelácích. Ale tato technologie měla i jiný účinek. Viděl a cítil jsem jakoby očima jakéhosi individua ne-humanoidní povahy, jak to na něj začalo působit. Vydal kloktavé zvuky vyjadřující zlost a strach. Pak začala vibrovat plochá kazeta na jeho stole, a když ji otevřel, tak v plastových prolisech se začaly rýsovat kuličky, vypadající jako olivy. Zřejmě jakási sádka vajíček – tak jsem to vycítil. Také tam byly

menší zdravotnické doplňky, včetně injekční stříkačky s nataženým karmínovým obsahem. Cítil jsem, jak se ta vajíčka, původně zchlazená, začínají zahřívat, a to tu bytost evidentně rozčilovalo. Pak tato bytost vytáhla nějaký pytel-tašku, a tam byl návod: „V případě nouze vypijte tuto tekutinu“. V tašce se nacházely igelitové pytlíky s oranžovou tekutinou. Podle mých pocitů to byla pomerančová šťáva s jedem, jako forma úniku před zodpovědností a trestem. Pod těmi pytlíky byly ještě žluté kuličky, jakoby cherry rajčata, a pod nimi větší rajčata, také žlutá odrůda. Těmi se to mělo zajíst. Ráno po probuzení mi do hlavy na půl dne najela stará ruská písnička „Vstaváj strana narodnaja, vstaváj v smertělnyj boj...“

Tak tyhle vibrace asi nebudou o síti 5G. Nebo mi něco uniklo? :-) Rusko (nebo my všichni ve východní Evropě) asi podstupujeme poslední mač... Kéž je nám osud nakloněn.

074- První srpnový sen byl ze Slovenska. Byli jsme tam s rodinou a šli jsme do nějakého úřadu, nejspíš nějaká vládní instituce. Vcházelo se do ní po úzkých schodech dolů jako do metra někde v Londýně... Okolo schodů byl plůtek s brankou, a se závorou. Po cestě jsme probírali politickou situaci u našich sousedů. Byla taková, že se tam řešily vnitřní záležitosti, a to dost radikálně. Já sám jsem konstatoval, že „Slovensko se teď zakuklilo jako housenka, aby se z ní mohl vylíhnout motýl.“

Vypadá to, že Slovensko čekají velké změny.

073- Slunovratový sen přinesl děj ve větší místnosti, kde jsem cosi probíral s nějakou asiátkou. Pak jsem se přesunul do jednoho rohu, a všiml jsem si, že moje známé, kolegyně, jsou v protějším rohu. Krátce jsme na sebe pohlédli, a pak jsem si všiml, že ta asiátka se tiše přemístila ke mně. Klečela napravo ode mne, u nohou. Měla u sebe větší obrázky, a ukazovala mi je. Na jedné byli asiati, a na druhé nějakí ohyzdní mimozemšťané. Vypadali jako kříženci klasického šediváka, a nějakého hmyzu. Ptal jsem se té ženy, jestli se s nimi vídají často. Přisvědčila, že často, jedním, výrazně zbarveným slovem. Něco jako „pravidelně“.

Tipoval bych, že pokud existuje nějaký „globální prediktor“, tak to bude v Asii, a nebude to lidská skupina.

072- O novoluní jsem měl sen, že se s někým bavíme o dějích na obloze. Bylo tam slunce, byl den, ale obloha byla bez atmosféry – jako na měsíci. Všiml jsem si, že slunce se pohybuje nějak rychleji. Ta rychlost se náhle zvětšila, a já jsem cítil zrychlení pohybu. Byla to Země, která začala zrychlovat, a slunce se zmenšovalo a vzdalovalo. Náhle jsme byli ve vesmíru, mimo sluneční soustavu a přelétali jsme kolem nějaké konstrukce technologického typu – konzoly, potrubí... Pak už jsem byl s menší skupinou lidí na jiné „Zemi“. Bylo to shromáždění s dalšími skupinami lidí, a ty byly odjinud, z jiných planet. V krajině – parku, byly jakési kužely – rohy, ve skutečnosti stavby, pár metrů v průměru, s nepravidelně vyrýsovaným vchodem. Z jedné se tou nepravidelnou bránou vynořil jakýsi král, i s doprovodem. Nemohl se tam vejít – takže to byly jen brány pro přechod jinam. Ten král vypadal jako z Blízkého východu, nebo ještě spíše z Afriky. Oznamil, že teď se iniciativa přesunula na nás, ze Země.

Později k ránu se sen vrátil, a my jsme byli „probuzení“, brzo ráno, s tím, že se musíme připravit na tu misi. Byli jsme tři, a já se rozhodl, na rozdíl od minulé verze děje, na kterou jsem si nějak vzpomínal, že se budu školit v sekci pro ženskou verzi Boha. Měl jsem i barevné oblečení, které k tomu patřilo.

Takže, „staré slunce“ bylo opuštěno, a my jsme na řadě...

071- První červen přinesl sen, kdy jsem nejprve doplňoval součástky v nějakém elektrickém obvodu; byl to plošný spoj se součástkami, a já jsem ho vylepšoval tím, že jsem přidával na nf vstup filtr pro nízké kmitočty. Díry pro vývody a potisk na plošném spoji už tam byly připraveny. Pak se objevil člověk, který patřil podle mého pocitu k elitě, ale spíše mimozemské, nám přátelské. Řekl: „Ještě, než vás vezmeme dál, do *nové země*, tak vám ukážu, jak dopadly staré podzemní síly.“ Pak jsme letěli nad krajinou a byly tam obrovské trychtýřovité krátery. Byly tvořeny šedou drtí, která vypadala jako beton, ale bylo to rozdrceno na štěrky.

Takto jednoznačný sen ani nemusím nijak zvlášť komentovat. Jen jsem zvědav, jestli to vzali dostatečně do hloubky...

070- Sen z půlky dubna měl začátek v lese, kde jsme se s někým prodíral na jeho konec. Byly tam příjemné cestičky, ale ústilo to na jakousi rovinu, u několika domů. Tam byla udělaná jakási konstrukce, jakoby regál ze dřevěných klád. Měl dvě patra, a v nich nad sebou leželi dva američtí vojáci v polní výstroji. Nohy v botách jim trčely po straně ven. Opodál byl jiný voják s velkým karabáčem či knutami. Zdálo se, že ty vojáky přes ty nohy bičoval. Byl to jakýsi trest a opodál byl další voják stojící v pozoru. Nevím, jestli jen dohlížel, nebo byl na řadě potom; neměl svrchní kabát uniformy. Pak přišel nějaký kápo, starší oficír, a našťvaným přiškrceným hlasem řval, že to mají za to, že neplní správně rozkazy, ale jen „chčijou, žerou a serou“. Já jsem se už v tu chvíli vzdaloval pryč. Nechtěl jsem být v jeho přítomnosti.

Ti vojáci v regálu měli boty, takže kdoví, jestli ten karabáč vůbec cítili.

069- Třetí únorový týden přišel se sérií snů o německých vojácích, které jsem zaznamenal na našem území. Měli staré uniformy z 2. sv. války a nejprve měli převahu. Jejich cílem bylo dobýt území se zalesněnou horou, kde sídlila jakási Bohyně. Snažili se do toho lesa dostat, ale nakonec ona Bohyně použila něco jako skleněnou či kovovou lesklou kouli, dosti velkou. Poslala ji dolů lesem. Já jsem byl v tom lese na nějaké cestičce traverzující směrem vzhůru, a cítil jsem se tam dobře. Ty vojáky jsem pak poslal někam na základnu, aby se převlékli do svých skutečných uniforem, protože měli jen nějaké maskovací obleky.

Následující sen byl ponurý a tmavý, tak nějak šedivý a doslova špinavý. Na prostranství byla stínová defilé sloupů, které se ukázaly být šibenicemi. Věšeli tam německé vojáky. Jako by to byla poprava válečných zločinců, ale z řad pěšáků. Přistoupil jsem blíž a viděl jak někteří oběšené ještě gestikulují. Jeden měl v ruce baskřídlovku, a zvedal ji nahoru, jiný pušku, další jen divoce mával rukou; nebylo poznat jestli nám hrozí, nebo dává výstrahu. Pak tam byl jeden s brýlemi a vousem. Toho teprv připravovali. Pak, když se smyčka začala stahovat, jeho tvář se proměnila v mopslíka nebo něco podobného. Snažil se něco říci, ale nebylo nic slyšet. Tím sen skončil.

Tak kdo ví, snad se blíží konec hegemonie Německa, a Bohyně konečně zvítězila? Po podobném snu z Ameriky z února 2017 přichází na řadu Evropa?

068- Druhý únorový týden přinesli pouze sluchovou zprávu před probuzením: „Z Prahy se stane Washington, a naopak, z Washingtonu se stane Praha. Jejich funkce se prohodí.“

Tady máme na výběr, které frakce z DC budou představovat to, co se tu usadí. Možná že současné čistky v USA chce někdo přežít zašitej tady u nás... Nebo tu chce někdo z USA zřídit nějaké velící centrum? A co z pražské garnitury bude chtít působit v USA? Co tam asi budou dělat? A nebo změna důležitosti těchto metropolí???

067- Leden byl ukončen snem, kdy jsme s někým byli na sídlišti, a dívali se na oblohu. Byla noc, a náhle se zvedly mraky, a obloha se vyčistila. Bylo vidět enormní množství hvězd, jedna velmi blízká celkem velká spirální mlhovina, a nad hlavou jsem zkoumal velké souhvězdí. Vypadalo jako Velký vůz. Pak se rychle rozednívalo a přišel ranní opar, který částečně oblohu zakryl, ale ty hvězdy byly pořád celkem jasně vidět.

Tak že by nějaké „vesmírné odhalení“? Souhvězdí Velkého vozu je ve spirituálních kruzích známo jako sídlo „Mistrů implementace Boží vůle na Zemi“.

2018

066- Prosinec začal snem, kdy jsem s jedním mým příbuzným obšírně probíral situaci v Irsku. Podle všeho se zde udála kalamita, kterou jsme dali do souvislosti s astrologickým vlivem Jupitera. Já jsem poznamenal, že je to smůla, když se snažíš cosi „vypreparovat“, a pak ti to nějaký vysloveně naschvál překazí. Jako ten Jupiter a jeho dynamický aspekt. My jsme s tím příbuzným byli na cestě ven z města, kde jsem se jakýmsi zadním vchodem dostal z vlivu lampasáků, kteří po celém paneláku sháněli zašité vojáky na práci do kuchyně a jinde po kasárnách.

Irsko je zatím pro mne spojené jen s Dublinskou smlouvou.

065- Poslední listopadový sen byl poněkud legrační. Jednalo se o bojovou hru, a to mezi psy a kočkami. Ve výsledku se ukázalo, že vítězem je tým koček.

Kočka je symbolem individuality a věrnosti sobě samé. Jen tak si ji neochočíte, pokud vůbec. Pes je symbolem oddanosti pánovi. Pokud pán zavelí, pes bojuje, jedno, proti komu.

064- Konec listopadu přinesl emocionálně nabitý sen. Mimo jiná, osobní témata, jsem byl svědkem jakési popravky. Na betonovém překladu, snad můstku přes betonový koridor, byl oběšen člověk. Podle mých pocitů to byl ruský prezident. Viděl jsem, jak se stahuje oprátka, a ten člověk zápasí se smrtí, a naléhavě jsem volal, aby ho někdo odřízl. Pak se nahoře na překladu objevil jiný člověk, a já jsem uviděl, že je to právě ruský prezident, tedy V. V. Putin. Tak jsem se podíval dolů, na toho oběšeného, ale nikdo tam nebyl. Podíval jsem se na zbytek provazu, jak se to stalo, a viděl jsem, že to nikdo nepřerízl. Provaz, tedy oprátka tam byla stále, ale ve spodní části byla přerušená. Nikdo ji tedy nepřerízl, přetrhla se sama.

Řekl bych, že se někdo pokusil odstranit ruského prezidenta, ale strach o jeho život byl bezpředmětný. Nikdo zvenčí ho nemusel zachraňovat. Pokus o odstranění byl zřejmě slabý.

063- V předvečer 17. listopadu mi přišla v polospánku tato hláška: „Orient je kernel!“

Pro ty, co neví, co je kernel, tak je to programové (softwarové) jádro operačních systémů. Windows má MS-DOS, MacOS má Unix, stejně tak Linux. Jen je otázka, jaké jádro se myslí tady. Orient má Buddhismus a Vědy, nám bližší než celé křesťanství, ale také militantní starobylé klany specialistů na strategii a válečnictví. Ve dvou starších snech z roku 2015 a dříve, už jsem to viděl.

062- Začátek listopadu přinesl sen, kdy jsem byl v dolní části města, a díval jsem se na nějaké vysoké válcové bandasky. Byly dvě, vysoké asi jako 6ti patrový dům, a podle pocitů to byly plynojemy. Šátral jsem rukou na horní části těch bandasek a objevily se tam jakési šedivé chobotnice. Začaly se hemžit divokými pohyby. Dost to připomínalo *obskura* z filmu „Fantastická zvířata a kde je najít“. Dívali jsme se na ně ještě s ostatními lidmi. Byl z toho

pocit, jako že tam patří, a hlídají ty bandasky a hospodaří s tím plynem. Ale na druhé straně to mělo nádech jakési agresivity a my jsme se vydali do horní části města ulicí, kde je Plynservis. Měl jsem pocit, jako že by bylo dobré to nahrát na video, třeba mobilem, abychom to mohli ukázat ostatním a posoudit, co s tím. Pak jsme byli v jakési budově a řešili jsme, že nemáme možnost ovládat naší oblohu, že nám sebrali letadla. Pak ale nějakí koumáci vynalezli provizorní letoun, a ten pak létal po obloze. Byl jsem pod ním, a díval jsem se, jak za sebou táhne něco jako rám se zařízením na úpravu oblohy. Jako svého druhu čistička nebo brány na pole.

V současnosti se u nás řeší protipatření kvůli masívním chemtrails, které na nás nyní na podzim sypou z oblohy. Takže asi něco na to vynalezneme, co ten svinčik uklidí. I s pachateli... Charakterizují je ty dvě bandasky (nebo sloupy?) s chobotnicemi na vršku.

061- Konec října přinesl pouze krátkou zprávu těsně před probuzením: „Hrozí děsivé věci, budete muset hrát hru...“

*Tak nevím, jestli budeme nuceni „zvenčit“ tu hru hrát, nebo ji budeme sami přehrávat, jako ochranu před hrozcím dějem. Třeba hru na **jako**... jakože kriminální garnitura v kriminále?*

060- Druhý týden října mi opět přinesl sen o zkoumání zeměkoule a kontinentů z kosmu. Pečlivě a detailně jsem z výšky porovnával jednotlivé pevniny a kontinenty, a bylo zřejmé, že je to spíše historický průzkum; ty kontinenty totiž byly pozměněné, některé už ani neexistovaly, nebo měly jiná jména a tvary či reliéfy povrchu. Tedy šlo o rekapitulaci pevnin a civilizací, které se už ani dnes nedají lokalizovat. Nejvíce jsem se zaměřoval na Balkán a severské oblasti. Celkově byly pevniny více členité a roztahané po celé zeměkouli. Můj pocit byl, že se něco musí obnovit, a my máme najít ta původní území, a nějak to celé znovu zaevidovat do mapy.

059- Jedenácté září přineslo k ránu těsně před probuzením tato slova: „Jen si hlídejte myšlenky, emoce a pocity. Jste na úplném konci!“

No, zaplať pámbu... Saturnský cyklus je 29,5 roku. Maturita na konci každého cyklu čeká bez výjimky každého. A od „podzimu 1989“ uplynulo 29 let. Saturn je v Kozorohu, ve svém znamení.

058- Konec srpna přinesl sen, kdy jsme s někým procházeli rozsáhlou krajinou. Po obvodu byla ta země ze stran a horní (jakoby severní) části ohraničena jakousi vyšší zdí. Na jižní části země byl místo zdi vysoký násep, zřejmě železniční. Na několika místech skrz ten násep procházely menší tunely. Oblouk zdi se po stranách pouze přibližoval na jih k tomu náspu, a my jsme konstatovali, že tak měla ta krajina na jihovýchodě a jihozápadě volnou nehlídanou část. Pak se vše změnilo. Ze země začali utíkat nějakí lidé. Podle vzhledu nějakí manažeři. Neměli sice obleky a kravaty, jen košile, o ostatní asi přišli, ale byla to taková sorta lidí. Utíkali k těm zdem, a těmi otevřenými částmi ven, a posléze jsme mohli konstatovat, že celá ta země je jich zbavena. Nyní však přišel pocit, že je nutno ty konce zdi dostavět k tomu náspu, tentokrát jako ochrannou linii, aby se tamti uprchlí nemohli vrátit.

Ten jižní násep by mohl symbolizovat Alpy? A ty škvíry na jihu u zdi snad Rakousko, Německo...? Nebo naše jižní hranice? Nebo plot na americko-mexické hranici?

057- K dnešku (půlka srpna) mi nepřišel žádný obecně platný sen určený pro zveřejnění, pouze při probouzení nebo usínání mi přišla několikrát hláška „**konec!**“.

Tak kdo ví, co nám končí?:-)

056- Půlka dubna přišla opět s ufounským snem. Byl jsem doma, ve zšeřelém pokoji a byla noc. Se mnou tam byli ještě jiní lidé, někdo z rodiny. Všiml jsem si, že na noční obloze se objevuje zamřžené světlo. Začal jsem tomu věnovat pozornost a upozorňoval jsem opakovaně i ostatní. Ale byli trochu laxní. Světlo, bílé, trochu do modra, se zdvojilo. Zvětšovala se, až z toho byly dva obdélníky, nastojato kousek od sebe. Synchronně se pohybovaly po obloze, takže šlo o součást jednoho objektu. Bílé, trochu do modra zářící obdélníky, uvnitř s mřížováním v pravém úhlu. Jako rozptylka světla na starých pokojových výbojkách. Postupně mířily nad barák, a já jsem se snažil je vyfotit mobilem. Ale než jsem ten foťák aktivoval, už se přesunuly mimo dohled. Myslím, že jeden snímek jsem udělal. Ostatní byli v tuto chvíli mimo moji pozornost. Přešel jsem na druhou stranu bytu, abych to viděl z druhé strany. Ale už jsem viděl jen noční město, které ale končilo pár set metrů od domu. Tam, na obzoru, už jsem se díval na spící Zemi směrem na východ, jakoby z velké výšky. Snad ze stratosféry. Celý děj byl provázen emocemi vzrušení.

Že by pozvánka dívat se na děje tady u nás trochu z výšky, z nadhledu?

055- Konec března, na odlehčení: Byl jsem s někým ve výšce nad členitou stavbou z vysokých tlustých zdí. Byla bez střechy. Pak jsem se díval na jednotlivé bloky zdí, a náhle jsem poznával, že se jedná o jakýsi z bloků sestavený hvězdolet, zaparkovaný a zakamuflovaný do stavby - chrámu. Tomu průvodci jsem to říkal, a ukazoval na jednotlivé bloky - křídla a kormidla toho letounu. Pak mi kdosi ukazoval bytosti na Marsu - byli to lidem podobní hominidi. Byli za jakousi skleněnou stěnou, či clonou - rozmazávalo to pohled. Já jsem toho průvodce požádal, aby zaostřil jejich tváře, že jsem dostatečně odolný proti kulturnímu šoku.

Tak se jeden z těch lidí začal přibližovat a já jsem viděl v podstatě lidskou tvář. Byl barvy pleti jako zašlá měď. Tmavě hnědá do červena. Další tváře se přibližovaly k tomu sklu - nyní mi to připadalo jako předěl mezi dimenzemi, kde na Marsu někdo žije, a pustou krajinou. Ty tváře trochu připomínaly tváře robota - kolem očí kruhy, tvář zbrázděná symetrickými liniemi. Ale pak jsem byl na ulici nějakého města, a kolem mně chodili další. Někteří byli i pohlední, skoro lidští. Neměli obočí, nebo jen nepatrné. Připomínali mi nyní lid Omatikai z filmu Avatar. Tedy celkovou fyziognomií a výrazy tváří. Nicméně oblečení bylo jaksi pozemské a barva pleti měděně hnědá. Jen někteří byli škaredí, spíše jak pozemští lidé s deformovanými tvářemi.

054- Půlka března přišla se snem, kde jsem se pohyboval na okraji nějakých terénních vln, ze kterých vyplývalo, že jde o zbytky starobylých staveb. Prošel jsem kolem nich a pod jakýmsi podjezdem na širokou travnatou plochu, která byla zastavěna rozsáhlým chrámovým komplexem. Spousta kamenných šedavých skulptur. Byli tam jistí lidé, jakoby exaltovaní, a ti se náhle rozhodli to celé přestěhovat jinam. Viděl jsem to vše z ptačí perspektivy, jak se celé ty sochy, nebo mini-chrámy či možná náhrobky hromadně posunují pryč, a drží to ve vzduchu v pohybu ti stoupenci. Na místě zůstaly jen příliš velké chrámy, či spíše jejich trosky. Ty menší a zachovalé byly přesunuty. Ocitl jsem se blízko celé té nové lokality a viděl jsem, že jsou hned vedle paneláků.

Pak se děj přesunul na rozsáhlé vlakové nádraží se spoustou chodeb, podchodů a nadchodů – takový labyrint. Celkově tmavá, ošuntělá stavba, jako za c.k. Probíhala tam svého druhu bojová hra pro odrostlejší děti – dvě skupiny. Já jsem byl koptován do jedné skupiny, ale přetáhl mne k sobě další hráč – připomínal mi přiřazeného příbuzného na Slovensku. Byl jakýmsi „žolíkem“, který zasahoval do hry, aniž o tom druhí věděli. V maskáčích do pouště a výstrojí spíše pro starobylého znachara, představil se jako něco od Vladimíra (můj slovenský strýc, do jehož rodiny se přiřetil), nebo upraveným jménem s

náznakem Ladislava nebo Vladislava. Přesunuli jsme se opatrně do centrální místnosti snad v nějaké kruhové *kupoli*, kde byly průběžné výsledky celé hry na zdi. Tam jsem vyslechl konstatování, že „američané mají už jen pár minut, dýl nevydrží“.

Jak to tak vypadá, tak hra je u konce. Optimální je držet se stranou, jako ten třetí, co se směje.

053- Únorový sen mi mimo jiné předvedl skupinu zvířat, která mezi sebou dováděla v jakémisi rituálním souboji. Byly to druhy savců – býložravci menších druhů, ale zahlédl jsem mezi nimi i slunéčko sedmítečné, byť velikosti menšího kuřete. Ale tento rej byl rozehrán soubojem větších zvířat jako tygři, vlci a jiní dravci. I oni jakože bojovali mezi sebou. Pak se z nebe snesl velký dravý pták, a komentář mi řekl, že na toho nemají ani ti tygři a ostatní. Byl to nějaký havran, ale velký jako kondor. Spodní část zobáku měl jako nějakou plochou desku. Byla z tmavého dřeva. Připomínala mi horní „skřípec“ u gilotiny. Pomocí ní potlačil všechna ta zvířata.

Pak se objevila na scéně postava, kterou ten pták předvedl jako novou „veličinu“. Byl to člověk, či spíše postava která připomínala postavu Pinokia, ale bez toho dlouhého nosu. Měla celkově větší kulatou hlavu, a vzezření buď loutky, nebo mimozemšťana. Měla jakoby pestré oblečení, snad kroj, či co. Komentář prohlásil, že je to někdo z Ruska, a že patřil k určité kriminální skupině (nebo kriminalistické), ale že je nyní tou novou vládnoucí osobností. Ten zobák toho ptáka se ve spodní části změnil v jakýsi žlab tvaru **V**. V něm ta postava zpola ležela.

Skupiny zvířat asi budou menší či větší klany, bojující mezi sebou. Ten pták bude asi nadřazená síla, přicházející „z nebes“. Kdosi řekl, že tento rok bude plný změn. Mám ten dojem, že se máme na co těšit...

052- První sen tohoto roku byl krátký. Potloukali jsme se s někým po Praze. Bylo jaro, podvečer, a my jsme byli ve čtvrti, které nalevo vévodil jakýsi *kupolovitý* dóm. Trochu vypadal jako bazilika sv. Petra ve Vatikánu. Ale byl menší, a podle pocitů to bylo někde na Malé straně, zřejmě Sv. Mikuláš. Prohlížel jsem si oblohu. Měla **ocelově modrou** a sytou barvu, už poněkud **tmavšího odstínu**. Pak jsem se díval přes střechy před sebe, někam směrem k Letenské ulici, a za nimi jsem zahlédl trčet do výše minaret. Typický mohamedánský minaret, akorát byl nahoře trochu kostrbatý. Jako čepice dervišů... Měl jsem z něj pocit zvědavosti – nikoliv strachu.

*Řekl bych, že bojovat proti něčemu, znamená dávat tomu sílu. Proto bych byl pro, abychom sem v rámci přijímání imigrantů pozvali představitele **súfijské** větve Islámu, a jejich příznivce, na rozdíl od politického Islámu, který zamořil západní Evropu. Eurounijním idiotům tak zacpeme hubu, a budeme tu mít představitele skutečné spirituální větve Mohamedánů.*

2017

051- Zřejmě poslední sen tohoto roku mi předváděl Skandinávii. Byl jsem vysoko nad hřbetem celého skandinávského pohoří, které vede cca východo-jihozápadním směrem. Nikoliv v tomto snu. Jak jsem se vznášel nad horami, celý poloostrov se nahnul tak, že horský hřbet směřoval přímo od severu k jihu. Švédský konec byl dole, na jihu.

050- Vánoční poselství bylo stručné. Viděl jsem politickou mapu, která vypadala jako z Evropy. Možná z jihu, někde mezi Rakouskem a námi. Pak jakýsi hlas nahlas řekl, že si koupí nebo nějakým způsobem zprivatizuje internet. Celé to budilo dojem, že ho chce ovládat.

049- Půlka října přinesla sen, který sice není přímo „prorocký“, ale jistě zajímavý. Byl jsem někde v obchodě, už za pokladnou, jako že si složím zboží do tašky; byl to konec snu osobního rázu - když vtom se otevřel průhled ven na oblohu. Byly tam šedé mraky na tmavé obloze. Ty mraky však letěly velmi rychle, a to i přes jejich značnou vzdálenost. Náhle se na obloze začaly objevovat svítící koule a tvary, připomínající tvary z filmu Blízká setkání třetího druhu. Byly tam koule, spojené příčkami do trojúhelníka, jako trojčinka, jiné barevné koule a tvary. Ustálil se pohled na větší kouli s oranžovo-hnědou strukturou na povrchu.

Pak se vše zešeřilo, a byl jsem v jakési kobce. Pohybovali se tam tvorové – lidé, nelidé. Měli silnější končetiny, celkové byli spíše jako nějaký druh pračlověka. Byli nazí, ale nevadilo jim to. V šeru tam byl vysoký štíhlý sloup-socha, od pasu nahoru se ale ztrácel v šeru. Socha byla ženského pohlaví. Pak se objevili jiní tvorové, také nazí. Bylo z nich cítit, že jsou inteligentní. Začalo hemžení, které mělo jistý účel. Ten byl posléze odhalen – vytvořili nového tvora, zřejmě něco mezi oběma druhy na scéně. Ten tvor byl posazen do vozidla, které bylo napěchováno technologiemi, a uprostřed byl kokpit, kde ten tvor seděl. Ty technologické části byly všude kolem něj, ale nebyly nijak chráněny kapotou, natož pancířem - i když to nebylo nijak kryté, ze snu vyplynulo, že se jedná o tank. I s věží. Jen to nebylo vidět. Ten řidič byl tak akorát inteligentní, aby celou věc mohl řídit a použít ve válce, ale nic víc. Tímto pohledem a informací sen končil.

Tak to bylo asi opáčko z dějin sumerské Genesis. Nibiru, Annunaki... nebo žhavá přítomnost?

048- V sobotu po obědě jsem si trochu zdřímnu, a při probuzení jsem dostal tuto hlášku: Bouře.

Že by něco s tou Koreou? Ale u nás asi začne příslušné čoro až toho 29. 9., na Michala (Nyní s odstupem času to vypadá, že Trójský kuň nemají být studenti, ale taxikáři z Prahy – velmi zvláštní společenství...) Nebo že by až na Michaelu, 19. 10.??

047- Druhá dekáda září skončila snem, kdy jsem se někde z oblastí nad indickým oceánem díval směrem k západní Evropě. Byl jsem dost vysoko, takže jsem viděl zakřivení Země. Ale nad pruhem oblohy nebyl tmavý vesmír, ale normální modrá obloha. Tam, nad Gibraltarem, jsem viděl jakousi obludu, snad velryba nebo ještěr, prostě tmavý objemný tvor. Ležel na jihu Španělska, přesahoval přes Gibraltar až na africkou pevninu. Bylo to velmi rozsáhlé, jako mrtvá velryba. To jsem si všiml, že je to zvíře mrtvé. S někým jsme to komentovali, že to je už po smrti, a že je to hlavně na africké straně.

Ta obluda asi představovala nějaký experiment, který se zjevně nezdařil – měl se asi přesunout na Evropu, ale zůstal mrtvý v půli cesty. Ne, uspaný, ale mrtvý.

046- V půlce září se mi zdálo o pobřeží nějaké severské země. Pravděpodobně Finsko. Z vody tam vyrůstaly stromy a my jsme konstatovali, že se zvedla hladina moře, a zaplavila pobřeží. Ze břehu přicházeli místní, od pohledu skandinávci, a začali ty stromy postupně porážet – nikoliv pilou, ale jako strhnutí starého domu. Koukal jsem se z mělčiny na jeden velmi mohutný starý uzlovitý strom, téměř bez větví. Jen kmen. Varoval jsem ty místní, že pokud ho porazí, tak ten kořenový systém bude hodně široký a zvedne dno po celém obvodu. A taky že jo, těsně vedle mě se zvedl z moře velký pletenec kořenů, patřící k tomu stromu. Pak jsme postoupili ven na břeh. Bylo vidět, že je čeká mnoho práce.

Zdá se, že Finy nebo skandinávce obecně, čeká určité vypořádání se s tradičními hluboko zakořeněnými postoji, které byly shledány nepotřebnými a zastaralými, pod tíhou změn, které zaplavily okraje jejich země. V té změně jsem byl zjevně zainteresován i já, protože jsem byl po

pás ve vodě. Ale mně to nevadilo. Po pokácení toho velkého neplodného stromu jsem vyšel na břeh. Evidentně tento sen mluvil o něčem, co teprve čeká na vyřízení.

045- Druhá dekáda září přinesla sen, ve kterém jsme opět zkoumali jistý krajinný reliéf. Mělo se jednat o pražskou kotlinu. Ve snu samozřejmě bylo vše situováno poněkud jinak, ale prostě ze snu vyplývalo, že se jedná o toto území. Zaujala mne jižní část, kde se v krajině nacházely jakési trychtýře, nebo údolí ve stylu širší nálevky. Byla zaplněna čímsi černým, připomínajícím dehet. Pak jsem poznamenal, že to je Podolí a Strahov. Hned mi do hlavy najela písnička od Pražského výběru *Pražákům těm je tu hej*, konkrétně část: „Podolí Strahov, Anděl o jěj, už mě tu víckrát neuviděj!“

Nevím, jestli text té písně zní přesně takto, ale jednalo se o tyto dvě lokality. Pokud se nepletu, šlo o území, kde jsou studentské koleje, a taky myslím kostely či kláštery. Že by měl někdo zájem zneužít mladé studenty zblblé nějakou ideologií pro „Český Majdan“? Nebo je to jen ekologická katastrofa? Nebo něco s těmi kláštery???

044- První zářijový sen jsme s někým probírali jakousi webovou utilitu, související s organizací Hate free. Měla (ta utilita) na základě nějakých vyhledávacích algoritmů určovat „třídního nepřítel“. V tom snu jsme se smáli a já jsem pronesl poznámku, jak by to asi dopadlo, kdyby ta utilita měla prozkoumat tuto samotnou organizaci. Také jsme tam probírali možnost, že by ta utilita měla prozkoumat jméno Michael, nebo Michaela. Prostě tuto formu jmen, nebo den jejich svátku.

Organizace Hate free i s jejím „amero-speakem“ (hejtr, hejt-spíč) si záhy získala nevalnou pověst. Veřejné vystoupení jejích aktivistů bylo popsáno jako hostilní a nenávislné. Myslím, že zpitomět mladé lidi černobílou ideologií a pod vedením školených psychopatů je poštvat na veřejnost se už nebude tolerovat. To by se mi o tom totiž nezdálo... Jo, a Michal má svátek 29. 9.

043- Polovina července mi přinesla zajímavou vizi – byl jsem svědkem televizních zpráv, kde hlasatel oznamoval masová zatýkání na nejvyšších postech politiky. Viděl jsem různé parlamentní lídry jak se s páskou na ruce zpovídají u soudu ze závažných přečinů, včetně velezrady a podpory protistátních a rozvratných skupin. Byla tam i obvinění z válečných zločinů. Bylo to velmi detailní a živé. Když vize končila, jakýsi hlas řekl: „každý den!“

Tak konkrétní a snadno zapamatovatelnou vizi jsem ještě neměl. Ta výzva na konci mi připadá tak, že si tu představu těch procesů máme „hýčkat“, a každý den si ji představovat, zřejmě i s pocitem úlevy a radosti. Tedy nějaké pozitivní programování?

042- Prvomájový sen začal v místnosti, kde jsme diskutovali o nějakém nebeském jevu. Jakoby už bylo něco vyzorováno. Pak mi to někdo chtěl ukázat na obloze, a tak jsme se dívali z okna. Bylo už trochu šero, a na obloze opravdu svítilo něco, co na první pohled vypadalo jako kometa. Maně mi přišlo na mysl, že to souvisí s textem ze série Hra o trůny, kterou jsem četl, a kde se v úvodních dílech na nebi objevila velká kometa, jako předznamenání následných dějů. Já jsem si uvědomoval že tu knihu jsem četl „mimo“ ten sen, a že tohle je sen. Ale v tu chvíli to byl reálný děj. Ta kometa byla červenavě zářivá, a já jsem poznamenal, že se pohybuje dost rychle. Takže bylo náhle jasné, že je to velký meteorit. Přeletěl velmi nízko a rychle směrem na východ. Vylétávaly z něj do stran zářící jiskry. Bylo lze očekávat velké kataklyzma, a také jsme vzápětí slyšeli velký úder. Podle mých pocitů v tom snu to muselo udeřit někde velmi blízko - buď v Maďarsku, nebo na Slovensku.

Pak jsem viděl vše jakoby z výšky, a díval jsem se na sever Maďarska, na oblast Balatonu (možná to bylo rakouské Nezersee). Byla tam jáma nebo spíše vstupní tunel; bylo to zešikma, z jihu na sever. Přemítal jsem, zda to je následek toho dopadu, nebo jakýsi starodávný tunel, coby úniková zóna. Ale můj pocit byl, že možná bude muset zasáhnout nějaká záchranná mise od mimozemských civilizací. Jako by to byla jakási dávná dohoda pro nouzový stav. Pak už byl druhý den, šli jsme s někým městem a čekali na klimatické efekty, spojené s dopadem. Ale na obloze bylo čisto, jako by se nic nestalo.

Série knih Hra o trůny má děj související s boji různých samozvaných králů o moc nad celými „Sedmi královstvími“ a s invazí kočovníků a taky s objevením se draků. A s kometou na nebi. No, doufejme, že sen pojednával o zažehnaném ději. Jinak, Balaton znamenalo kdysi „blaták“. Nyní se to v maďarštině řekne přibližně takto: „sörös“.

041- Druhá dubnová dekáda přinesla sen který se týkal velmi rozbouřeného moře. Bylo tam dost šero, a z moře trčela tak z půlky Eiffelova věž. Ale byla poněkud nahnutá. Posléze se začala ta věž vynořovat více nad hladinu. Celkově z toho byl dojem, že se ta hladina začala snižovat, i když pořád byla rozbouřená.

Vypadalo to tak, že Francie se pomalu dostává z krize. A to i navzdory tomu, že nadále trvá rozbouřená „záplava“.

040- První dubnový sen jsem se s někým díval na oblohu. Byla tmavá, asi v noci, a svítily na ní dva úplňky. Bylo vidět, že ten druhý je nějaký duplikát toho prvního, trochu jinak nasvícený, nebo spíš odraz toho prvního, ale měl jsem pocit, že je to běžný jev. Přesto jsem někomu říkal, „hele, dva měsíce“. Pak jsem ten jeden měsíc viděl zblízka, a prohlížel jsem si ty krátery a pohoří, a najednou bylo vidět, že ten reliéf povrchu vypadá jako Země bez vodní plochy. Najednou to byla Země. Změnila se na mřížku s poledníky a rovnoběžkami, a obrysy pevnin. Díval jsem se na Austrálii, resp. na jih od Austrálie na oblast oceánu. Tam se náhle začala ta mřížka deformovat, jako by ji někdo zatlačoval prstem dovnitř. Tlak protlačil tu mřížku až na protější stranu glóbu, ale pořád v těch jižních šířkách. Tam, někde v oceánu východně od Argentiny (Falklandy?), se to nějak prolomilo ven, a z té vyboulené mřížky vykoukla snad velryba, nebo jiný mořský tvor. Pak jsem šel náhle kolem jednoho výškového domu u nás ve městě a říkal jsem někomu, že určité spolky, které drží pohromadě západní „britonský“ svět by rády dělaly chaos, ale budou rádi, když vůbec přežijí. Že ten jejich svět jde do kytek.

Tak kdo ví, co nás čeká za „dva měsíce“? Respektive za „dva úplňky“?

039- Poslední březnový víkend se mi zdálo, že jsem se ocitl ještě s dalšími lidmi ve větší místnosti, kde u stěn, ve kterých byly jakési průhledy ven, stály jakési zástěny. Po celém obvodu místnosti. Nebo přepážky. Zpoza těch přepážek neustále vylétaly malé hliníkové kotoučky nebo smotané pásky. Z celého děje vyplývalo, že to nějaký provokatéři „zvenku“ házejí dovnitř, ve snaze nás rozčilovat. V celé místnosti byly mraky malých mušek – i já jsem se jim bránil, a živě jsem vnímal, jak si je vytírám z očí a z tváře. Pak se ukázalo, že ty kotoučky zvenku jsou mucholapky. Navrhl jsem těm ostatním v místnosti, že je můžeme použít na obranu proti těm muškám.

Evidentně se někdo „zvenku“ snaží nás udržet bdělé, a jeho pokusy nás prudit je zároveň možno použít jako obranu proti dotěrnému „hmyzu“ uvnitř naší domény. Ten hmyz můžou být třeba vtíravé manipulace zvenčí.

038- Druhý březnový týden přinesl sen, ve kterém jsem potkal bývalého kolegu ze zaměstnání, kde už léta nepracuji. Chystal se do práce na elektrárně. Já jsem hodil

poznámku, že asi už nebude vhodné tam jezdit, že tam hrozí nějaká sabotáž. Já jsem z ní totiž před tím odcházel, a cítil jsem, že se k něčemu schyluje. Pak už jsem byl ve městě, a zdálky jsme se dívali noční oblohou do dálky na tu elektrárnu. Pak nastaly detonace, a jak jsem vyrozuměl z té situace, tak šlo o jaderný výbuch. Taky jsem tam mezi těmi výbuchy viděl menší, jakoby jaderný hřib.

Že by útok pod falešnou vlajkou na naši jadernou elektrárnu? Sny z dřívějšíka už cosi podobného naznačily. No, snad, jako většina mých snů, naznačuje i tento, že jsme to už překonali.

037- Třetí dekáda února začala poněkud děsivě. Šel jsem polní cestou k velké skupině lidí. Bylo to něco spojené s armádou, a ti lidé byli Američané. Z děje vyplývalo, že to byli nějakí zločinci, nebo dokonce zrádci. Asi válečný tribunál nad nimi. Ale když jsem šel dál, podél cesty už byly postaveny spojitě konstrukce – jako klepadla na koberce. Ale když jsem přišel blíž, viděl jsem oprátky. Takže ortel už byl vyřčen. Díval jsem se na ty oprátky, a zdály se vyrobeny z velmi tenkého pokrčeného materiálu. Asi dráty. Říkal jsem si, jestli je to vůbec unese. Některé smyčky vypadaly jako z tenkých tmavých větviček. Šel jsem dál, a cesta se svlačovala do nějakého jíloviště nebo menšího lomu. Snad čtvercového půdorysu. U vstupu byly brázdy, kam jsem se do sněhu, který tam byl, chtěl schovat – dole v tom lomu jsem totiž zahlédl Hitlera. Ale on mě uviděl, a přikazoval mi, abych šel k němu. Musel jsem mu vysvětlovat co tam dělám, jestli nejsem ozbrojen, což šlo těžko, protože jsem neuměl německy. Takže posunky jsem mu to vysvětloval, a psal na papír. Ten lom, skoro čtvercová jáma, byl podle mého pocitu jeho územím.

Ty oprátky byly možná jen naoko... Ale proč potom ten humbuk okolo? Ty větvičky připomínaly břízu – že by březem? Ta část s tím Hitlerem byla možná míněna jen pro mne, ale jinak by asi znamenala, že se nemáme nechat zatahovat do cizích záležitostí, a také sklouzávat k jakékoliv formě fašizmu. Ta čtvercová jáma možná představovala EU. Jak to napsal K. H. Borovský? „Nechod Vašku s pány na led, mnohý příklad známe, že pán spadne, a sedlák si za něj nohu zláme!“

036- Další únorový sen začal v menší místnosti, kde si někdo na zeď přistavoval nějakou nosnou příhradovou konstrukci. Její součástí jako „nosné prvky“ byla i zmrazená dvě těla nějakých politiků či veřejně známých osob – již mrtvých. Celé to mělo dost nepříjemnou atmosféru strachu a manipulace přes něj. Pak se tam objevil nový člověk, podle všeho také politik. Ale byl dost chaotický. Několik místních si ho vzalo „do parády“ a dost nevybíravě ho tam začali hypnotizovat a udílet mu v hypnóze manipulativní příkazy. Pak ho nechali být, a následně i on začal stavět u zdi další příhradové konstrukce. Šel jsem kus dál a byl jsem v prosklené vstupní části do velké haly. Bylo tam šero, a viděl jsem tam mladší ženu – zpěvačku, jakoby Madonnu a Mariah Carey v jedné osobě. Prostě americkou „celebritu“. Pokoušela se tam zpívat, ale moc to nešlo – hala byla plná vody, skoro až po strop. Několika mocnými záběry jsem se dostal nad hladinu a volal jsem ostatní, že na jednom konci je v šeru vidět mělčina a výstup ven. Tak jsem k němu plaval.

Zajímavé je v souvislosti s tou zpěvačkou, že před měsícem mi došla přes moje „zdroje“ zpráva, že tento rok máme zasvětit zpěvu. Ta hypnotická manipulace s politiky je asi jediná možnost jak si vysvětlit jejich poslední dobou naprosto zcestný přístup. Jinak bych asi musel konstatovat pokročilou a vysoce nakažlivou demenci...

035- Den před inaugurací D. Trumpa jsem měl sen, z něhož vyplynulo: „**Už jen 5 dní!**“

Akurát nevím co se za těch „5 dní“ stane... Že by ta „rychlíce“? Jeden zajímavý postřeh: vždy, když se přes střední Evropu posouvaly jednotky NATO, většinou přes Německo, naše území a Polsko, provázela tento přesun vichřice. V Německu vždy nadělala nejvíc škody. A také v Polsku. U nás byly škody menší. Ale v jednom mém snu z ledna 2016 se vichřice z Německa už řešila.

034- Další lednové ráno přineslo krátkou zprávu: stojíme na prahu velké „rychlíce“.

Rychlice – vichřice? Velký úklid zřejmě zamete v obrazném, ale možná i doslovném smyslu.

033- Počátek ledna přinesl sen o mimozemské invazi. Celé to působilo dojmem filmového natáčení, nebylo jasné, zda jde o realitu, nebo ne. Byl tam jakýsi kápo, který vypadal jako Darth Vader z Hvězdných válek. Ale ta jeho přilba byla vepředu otevřená, takže tvář byla vidět. Byla bílá, jako nějaká škraboška ve stylu lebky. Usídlil se v mém starém bytě, kde jsem svého času bydlel. Bylo ho třeba naučit jezdit výtahem, což se neobešlo bez komplikací; měl dost naspěch, takže jel nahoru bez zavřených dveří. Já jsem běžel po schodech, abych ho nahoře stihnul. Pak vyšel na střechu, jako že se ukáže lidem, asi aby jim pohrozil. Tak jsme před ním kontrolovali okraj střechy, aby nespadol dolů. Jako nějakí bodygardi... nebo spíš pečovatelé? Na okraji tam byla brána z železné kulatiny, otvírala se ven ze střechy, jako jakási montážní vrata. Zkoušel jsem, jestli jsou zavřená. Nebyla moc bezpečná... Pak jsem viděl, jak lidi dole čekají na to, co uvidí.

Po „ukázce“ u těch vrat se Darth Vader vracel po střeše. Všude tam vedly pravouhle po zemi železná lana, možná i kabely, v několika vrstvách, my jsme přes ně opatrně přecházeli, a on šel za námi. Slyšel jsem, jak svým lidem říká, ať to překračují úhlopříčně, aby se jim líp šlo. Šel pár kroků za mnou a já jsem vnímal, že je vysoký, a jde hrdě a vzpřímeně, tak jsem si říkal, že má asi aristokratickou drezúru. Já byl menší a šel jsem jaksi přihrble, a tam jsem si ten rozdíl uvědomil. Tím sen končil, a po probuzení se mi v hlavě rozjela písnička z filmového zpracování knihy J. Verne, Tajuplný ostrov.

Tak to vypadá, že „teroristická karta“ nevyšla, takže se přistoupí k poslední kartě o falešné mimozemské invazi. Úspěch této manipulace bude zřejmě čelit naší sebedůvěře, hrdosti, schopnosti se odpoutat od minulosti, a schopnosti strategického vyčkávání. Oni mají evidentně naspěch, takže bojují se sklonem k netrpělivosti a chybám. Bejvák mají na nějakém verneovském ostrově.

2016

032- K Vánocům jsem dostal velmi pestře zbarvený sen o celkovém mumraji a velkém objemu dění. Z celého děje vyplývalo, že po hektickém úsilí které bylo charakterizováno něčím jako generálním úklidem, nastane velké jásání a oslavy. Bylo to však podmíněno právě tím úklidem, a celkem bylo jasné, že nejvíce se to dělo v emocích lidí. Tam bylo nejvíce práce.

031- Na Mikuláše jsem měl kratičký sen o tom, jak jsme s nějakými přáteli vytvářeli drátěný model jakési babylónské věže, tedy spirálovitě vytvarovaný sloupec, s mnoha vlákny. Připomínalo to také model DNA, ale s mnoha vlákny. Celý ten válec jsme tam probírali a prohlíželi z různých stran.

Nejnovější výzkumy lidské DNA (prof. Garjajev a kol.) ukazují, že struktura jazyka entnika je odrazem struktury jeho DNA. Staré jazyky, jako například indoevropské, mají propracovanou strukturu, a tudíž jejich používání obnovuje do původní formy naši DNA. Některé sanskrtské výrazy mají mít dokonce vliv na regeneraci či aktivaci našeho těla a psychiky. Zajímavá je souvislost mezi dějem stavby Babylónské věže, jako obnovou civilizačním kataklyzmatem poškozené DNA, a její zbouráním, doprovázeném „zmatením jazyků“!

030- Poslední dekádu listopadu se mi zdálo, že sleduji nějaké rozsáhlé území Evropy. Mělo přibližně tvar doleva zkoseného obdélníku nastojato. Tento tvar byl nejvíce definován

různými řekami, jejichž toky částečně nebo téměř po celé délce vytvářely hranice pro tento útvar. To území bylo vybarveno světle modrou barvou. Bylo to něco, co jsem cítil jako ochranu nebo výsostné území. Horní strana, poněkud zvládná byla možná až někde v Polsku. Možná pobřeží Baltu.

Ta řeka vlevo mohl být také Rýn, a ta vpravo Vltava a Labe. Možná se jednalo o země střední Evropy (V4), coby volné zóny tak, jak původně měly vypadat – bez NATO. Důležitý sen!

029- Koncem října jsem se ve snu ocitl na pobřeží, a když jsem se dál posouval do vnitrozemí, přišla mlha, ze které jsem vyšel do lesa u hranice velké továrny. Byl to celý tovární komplex, důkladně oplocený více ploty, kam jsme se ještě s nějakými lidmi přesunuli a opatrně ho prozkoumávali. Všude rozsáhlé budovy a dílny, a také strojovny. Bylo ale cítit, že tam nikdo není. Buď ještě neobydlený prostor, nebo vybydlený. Ale kompletně prázdný. Ten pocit prázdnoty byl opravdu výrazný.

028- Třetí týden října se mi zdálo, jako bychom s dalšími lidmi bojovali proti jakoby-supermanovi, vypadajícímu jako Arnold Schwarzenegger. Dalo nám to práci ho spoutat na nějakým vagónu nebo vozítku, a bylo vidět, že ty lana jsou namáhána, jak zabírá ten svázaný „Arnold“, a jsou od krve, jak jsme zabírali my. Pak jsme řešili, jak se postarat, aby se neosvobodil. Ale z celého děje vyplývalo, že na tom vagónu, kde je, se už posunul po kolejích do minulosti, takže se nás nemůže nijak dotknout.

027- Druhý týden října začal snem, kde jsem byl součástí jisté party lidí, která se připravovala na přesun do jiného světa. Na polní cestě jsme se shromáždili, a já jsem jim měl přetlumočit, že to není jen přesun na jiné místo nebo jinou planetu, ale do úplně jiného vesmíru. Byl tam val a palisáda z kůlů, a vstupní dřevěná brána, jako do slovanského hradiště. Před ní jsme stáli. Měl jsem tedy náročný úkol a v duchu jsem si i v tom snu, kde jsem byl velmi živě přítomen, připravoval nějaký proslov.

026- Další říjnový vzkaz byl krátký: „Na nebi se teď dějí věci, které se tu nikdy předtím nestaly. Je to něco naprosto nového a vyjimečného!“

V souvislosti s jedním starším snem: až teď, tento týden jsem viděl v přírodě bedly jedlé...

025- Začátkem října se mi zdálo, že jsem byl ještě s několika lidmi v nějakém kaňonu, kterým protékala říčka. Pak se ty skály částečně změnilly v asi čtyřpatrové domy kolem té říčky, a několik útesů zůstalo. Měl jsem pocit, že jsme v Karlových Varech. Začalo hřmět, a my jsme se schovali v blízkém domě; byla tam velká vstupní brána do haly, kde bylo shromážděno množství strojních segmentů a strojů, takže jsme šplhali na tu hromadu a nahoře mezi stroji si vytvářeli pohodlnější místa na sezení. Pak bylo opět slyšet hřmění, ale posléze jsme zjistili, že jde o zemětřesení. Ze stropu padal prach a suť, takže jsem měl strach, že mě to zraní. Pak jsem varoval ostatní, aby zavřeli dobře vrata, že přijde záplavová vlna. Díval jsem se ven (jakýsi „průhled“ zdí) na říčku, kde byl splav.

Náhle se zvedla voda, a splav zarovnála. Pak voda ještě stoupala. Ale to nebyl konec. S další vlnou jí bylo do poloviny výše těch domů. Měl jsem pocit, že máme čekat, že tato nejhorší vlna záhy opadne. Tak se i stalo, a zůstala pouze rozvodněná říčka. Jeden z těch lidí (měl tvář jednoho mého kamaráda ze starších dob) mě zavolal dozadu a ještě s jedním klukem jsme tak přišli k oknu, a ten můj kámoš nám dolu shazoval kartonové krabice s trvanlivými potravinami. První krabici jsem málem nechytit, trochu jsem ji rozsypal. Ale pak už to šlo ráz na ráz. Pak jsme je i s ostatními rovnali a čekali, až to venku přejde s tím, že zásoby máme dostatečné.

Velká voda symbolizuje velké změny, ale bylo vidět, že i přes hrozivost děje to bylo jen krátkodobé dění. Máme dostatek zásob. Ty Karlovy Vary bud' souvisí s vulkanickým charakterem města, nebo se zahraničními „návštěvníky“. U těch odložených nebo nefunkčních strojních součástí bych tipoval na výpadek technologií, který je třeba brát v budoucnosti v potaz.

024- V druhé půli srpna jsem měl sen, ve kterém přicházelo ráno; obloha byla čistá a růžová, a slunce červené. Ale místo na východě vycházelo na severo-severovýchodě. Pak už jsem se díval na zářící slunce výš nad obzorem, ale ta pozice byla snad ještě více na severu.

Tak bud' posun pólů, nebo symbolika nějakých vlivů při úsvitu nového světa. Bud' asijské (rudé slunce), nebo něco se Skandinávií? Na severu lidé trpí terorem přistěhovalců, a podle všeho se ve Švédsku schyluje k občanské válce! Jiná možnost souvisí s cykličností dějin – je to právě 330 let, co Turci dostali na frak u Vídně! 333 let je jeden z cyklů, který se uplatňuje v dějinách. Tenkrát velel spojené armádě mocností polský král. Tak že by to slunce vycházelo nad Polskem?

023- Koncem června přišel sen, který byl sice z velké části určen k osobním sdělením, ale měl i obecnou část. V té jsem byl v nějakém městě, ve spodní části, někde u řeky. Asi moje vlastní rodné město. Konaly se zde jakési oslavy či přehlídka různých zájmových skupin. Zaujali mne příslušníci jedné, kteří měli khaki uniformy s obloukovitým nápisem na rameni. Téměř jako Aktivní zálohy; ale z této skupiny šla neskrývaná agresivita. Celkově ten sen měl atmosféru napětí. Jako by šlo o extrémisty, ale byli to dost naivní lidičkové. Zjevně zmanipulovaní mladí nezkušení lidé. Stoupal jsem do horní části města, a potkával další uskupení. Byli tam i policisté, kteří zrovna blokovali jednu tuhle záložáckou skupinu.

Jedná „vojanda“ tam něco předváděla před těmi policisty, ale ti se nenechali zmást a celou skupinu se snažili vytlačit ven. Pak, někde v horní části města na větším prostranství se znova řešil tenhle extrémistický spolek. Zašel jsem dál do nějaké prosklené budovy, a tam byly prezentace dalších zájmových skupin. Jedna partička tam právě pomocí tyček a kalounů vytvářela ohrazení pro svoje aktivity a těm jsem se rozhodl pomoci s těmi kalouny, které se špatně zachycovaly na ty tyčky. Měl jsem pocit, že je jim třeba pomoci se správně „vymezit“ proti vlivům okolí. Ta partička zjevně patřila k nějaké védické společnosti (nejvíc to připomínalo Haré Kršna). Ale uvnitř bylo cítit velkou nejistotu a chaos.

Řekl bych, že starovědácká filosofie je pro Evropu optimální směr, pokud se z ní odstraní ten hinduistický nános, který jí za ta tisíciletí téměř pohltil. A v našich luzích a hájích pak navíc hlavně amatérská a hostilní forma agitace ze strany mladších aktivistů, poplatná stejně útočným projevům některých jejich autorit.

022- O letním slunovratu, ozdobeném úplňkem, se mi zdál sen o USA. Opět jsme zkoumali mapu, a to od západu, přes střed a k východu. Všimli jsme si pomístních názvů, ze kterých bylo jasné, že tyto osady a městečka založili čeští osadníci. Podrobně jsme zkoumali síť kanálů a zálivů, které vedly přes vnitrozemí na východní pobřeží. Viděl jsem jednotlivé přístavy, které se v těch kanálech a zálivech nacházely, a bral jsem je jako potenciální vojenské námořní základny. Jak jsme dospěli k východnímu pobřeží, vyplynulo z našeho pátrání, že celou zemi je nutno obnovit, a to tak, že se znovu zasadí strom, který byl prvně zasazen obráceně; tedy kořeny nahoru! Nad ránem se mi tam ještě promítla informace o žehnání, jak se žehná jídlu před tím, než ho sníme. Mělo se podobně žehnat nad mapou určité země.

Ty zálivy a síť kanálů přes celou severní Ameriku zatím v reálu neexistují (!), a řekl bych, že ve velkých změnách, které severní Ameriku čekají, může velkou roli sehrát především námořnictvo. Že by přece jen přišel ke slovu tzv. Stalinův průliv? Jsem taky zvědavěj, jestli mají amíci mezi válečnými plavidly taky nějakou Aururu... ;-) A jakou roli tu asi budou hrát Češi?

021- Jeden malý sen se mi zdál dnes nad ránem: šlo o to, že došlo ke změně měnového systému. Nejednalo se tu jen o nás, ale vypadalo to jaksi globálně. Jedny peníze pro všechny, a celá záležitost byla spjata s objevením se bedly jedlé. Tedy houby, která začíná rašit tady u nás v druhý půlce prázdnin, a pak až do podzimu. Ty houby jsem viděl zblízka; asi jsem je sbíral.

Takže lze pravděpodobně očekávat velké změny o prázdninách – budou se týkat nové měnové politiky na celém světě?

020- Dnes o prvním novoluní jarního cyklu jsem měl sen, kde se odehrávala jakási soutěž mezi **odstřelovači**. Vyhrál ten, co měl vše nejlépe zorganizováno.

Toto první novoluní jarního cyklu je velmi dynamické, a jako astrolog bych ho využil pro nějaké razantní změny. Ony by stejně přišly...

019- O jarní rovnodennosti se mi zdálo, jako by náš svět byl ve středověku. Byl tady nějaký vládce, a ten zjevně stál někomu v opozici. Byla tam napjatá situace. Měl ve své moci psa a ještě jedno neidentifikovatelné zvíře, oba zakuté do brnění s červenými erby. Byl tam jakýsi kápo, který je měl na povel, takže tato zvíř ho poslouchala. Ale ten kápo změnil názor. Měl tam čtyřhrannou tyč s mírně zahnutým a zašpičatělým koncem (pajcr), a přes tlamu nebo krk, který byl nad brněním, ty bestie začal zabíjet. Ten pes byl první na řadě a zabit byl přes tlamu. Ten kápo mu tam vrazil tu tyč.

Červený štít může být znakem „Red-shieldů“ (pozn. k 17. 11.).

018- Koncem února se mi zdál sen, ve kterém došlo ke konfliktu mezi naší vládnoucí vrstvou reprezentovanou nějakým politikem, a zbytkem společnosti. Ze snu vyplývalo, že se tato skupina ocitla v izolaci proti celé společnosti. Zajímavé bylo, že nakonec přeci jen našli spojence, který jako jediný jim zbyl. Byla to nějaká romská organizace, která z politické situace chtěla něco získat pro sebe. Tak tam obě skupiny zůstaly bez podpory.

Vypadá to tak, že se někteří naši Romové pobratří s imigranty, a přestoupí na Islám, v domnění, že budou ve výhodě oproti ostatnímu obyvatelstvu.

017- Koncem ledna jsem měl sen, který byl zčásti osobní, ale součástí snu byla i moje příprava na nějakou cestu; nejprve jsem uzavřel a zatarasil všechny minulé vazby, připravil jsem cestovní tašky, a po vyjití z domu mi někdo ukazoval na počasí – mluvil o víchru – mrazivém – přicházejícím jako kalamita z Německa; ale jakoby uvnitř toho domu, který ale neměl střechu. Díval jsem se na ten víchr a spíš to vypadalo, jako že to bude jen v Německu. Ale nás se to taky dotkne.

016- Další sen z tohoto období soustředil mou pozornost na jižní Čechy, až někde u Lipna. Cestoval jsem přes nějakou metropoli (která ovšem zčásti připomínala Plzeň, tedy západní Čechy), a řešil jsem tam přestup, nebo nákupy lístků a zásob na cestu. Viděl jsem to město jako mapu a pak i jako realitu z výšky. V reálu bylo z velké části zaplavené, a některé struktury na mapě byly v reálu buď pod vodou, nebo jen částečně nad hladinou; ale občas mi to opět splynulo s jiným územím na jihu. Chvilí jsem měl pocit jakoby z Benátek. Tedy opět záplava, byť možná opět jen symbolická.

A pak už jsem byl někde na jihu, na území, které bylo na hranici s Německem a Rakouskem. Zčásti to bylo území s oválnými jezery, které bylo součástí hraničního pásma. Tedy zasahovalo do Německa či Rakouska. Zároveň bylo některými částmi součástí hranic. **Podrobně jsem v tom snu toto území s „jezery“ z výšky studoval.**

*Po probuzení jsem si vzpomněl na proroctví, kde se praví, že závěrečná bitva mezi temnotou a světlem se odehraje na rozhraní Čech, Německa a Rakouska, a že se jí zúčastní i Rusko, a že těsně přes koncem se objeví záře, která bude svítit nad celými jižními Čechami. To bude zároveň začátek Nového světa. V této souvislosti bych připomněl i proroctví naše, které také mluví o záři nad jižními Čechami, která bude začátkem nové éry a signálem zrození (možná i narození). Tak doufejme, že ta záře nebude mít nic společného s Temelínem! Ty jezera na jihu – kdo ví, snad nějaká sabotáž s **Lipenskou přehradou**? Ta záplava mohla být i symbolická a nacházela se právě na místě, kde mělo dojít k poslední vojenské konfrontaci v této době!*

015- Sen ze druhého týdne ledna 2016 zobrazoval události z jistého města, kde se civilní obyvatelstvo, ke kterému jsem patřil, dostalo do konfliktu s policií. Odehrávalo se to na nějakém předmostí a mostě přes řeku. Došlo ke konfliktu, a posléze se obě strany stáhly. Celkově to vyznělo jako neukončené, čekající na závěrečné řešení.

V souvislosti se současnou hybridní válkou, do které byla západní Evropa zatažena, mi to připomíná odražený nájezd někoho, kdo by se rád dostal někam na „druhou stranu“. Kdo byl v tom ději dobrý a kdo zlý, nebylo jasné.

2015

014- Druhý týden listopadu se mi zdálo o nějakém setkání, kde figurovaly skupiny lidí či bytostí, které reagovaly na dění na Zemi. Celkově by se to dalo popsat jako oslava, jásání či něco v tom duchu. Já jsem tomu přihlížel, i když jsem necítil důvod se přidávat k té oslavě, ale v závěru jsem měl i já pocit nadšení či snad jsem se k tomu veselil i připojil.

013- První listopadový snový „vzkaz“ je pouze krátká výstraha znějící: Venezuela.

012- Koncem října jsem ve snu dostal pouze krátké sdělení znějící: tsunami.

Pravděpodobně s vazbou na invazi z Blízkého východu? Vzhledem k tomu, že podobné údaje většinou značí překonané události, mám zato, že tyto hrozby jsou i přes jisté dozvuky, zažehnány.

011- K ránu před probuzením v půli října přišla hlasitá informace: „Izraelská invaze“. Ale neměl jsem pocit, že se jedná o vojenskou záležitost.

010- První týden v říjnu se mi zdály různé děje osobního charakteru, nicméně během nich jsem měl možnost vidět zblízka globus. Byl pozměněn tak, že kolem pevnin jako by se zvedly břehy, takže souš zasahovala dál do oblastí, kde bývalo moře. Viděl jsem vyšrafovanou oblast dosti rozsáhlou a celkem konzistentní, bez větších výběžků a zálivů. Bylo řečeno, že těch 100 šrafů (možná 110) představuje Evropu. Takže buď také zvětšila svou plochu na celkem zaoblené území, nebo různé výběžky a poloostrovy vymizely. Zajímavé bylo i to, že na obou stranách tohoto území pokračovala pevnina, jinak barevně zvýrazněná. Takže buď nová pevnina, nebo stará, osekaná ze stran a jinak pojmenovaná.

Vzpomněl jsem si na starší sen o záplavách, popsaný níže, a teď už to vypadá, že souvisel s Islámem, nikoliv s Asiaty. Alespoň pro Evropu. Také je jasné, že ono datum bitvy na Bílé hoře, které bylo v tomto snu zvýrazněno, dostalo jiný význam: pokud by v této bitvě zvítězil Fridrich Falcký, tak by dopady oné současné „potopy“ byl pro nás byly evidentně fatálnější. Lze zde i spekulovat o proroctví kněžny Libuše o potopě, kdy Praha bude zaplavena - takže těch pár přeživších, co se pak do ní vrátí, nemusí nutně čítat jen „co by se pod plachtu jednoho vozu vešlo“. (Možná byla ta pevnina zatopená jen symbolicky, i když, po informacích o Yellowstone kaldeře a dosahu jejího případného výbuchu nad západní Evropu, kdo ví? - pozn. k lednu 2018)

009- Sen na začátku září byl o tom, jak skupina lidí postupuje náhorní plošinou většího kopce, a směřuje na její okraj. Tam se mělo nacházet jakési konkrétní městečko či ves. Dostali jsme se na okraj svahu, pod kterým byla cesta kolem celé plošiny, v údolí, či spíše jakési roklině. Tam jsme začali postupovat dolů, kolem jakéhosi polomu, do nějaké osady podél cesty. Náhle se strhla mela, neboť na vršku toho polomu byly haldy vytěžených kmenů, ovšem úplně nezabezpečených. Ty se teď začaly sunout dolů, a strhávaly vše, co bylo v cestě. Měl jsem pocit, že celá lavina souvisela s našim příchodem. Spěchal jsem dolů a už jsem byl na silnici trochu stranou, abych viděl jak to skončí. Viděl jsem spěchat dolů mezi kmeny lidí. Polom měl v cestě jakési menší ohrady či boudy a po straně plot. Tam se objevila malá holčička s koloběžkou a snažila se sjet ten kousek dolů. Volal jsem na ni, abych ji navedl do strany. Nevím, jak dopadla, protože jsem nyní viděl, jak po silnici projíždí auto. Kláda ho přitlačila na stěnu či plot u domku za silnicí. Řidič se ještě prodral dveřmi ven, a utíkal směrem ke mně. Další řidič projel s odřenýma ušima, takový udělanější s knírkem, a koukal zpětným zrcátkem na tu kalamitu. I já jsem pozoroval, jak to bude pokračovat, ale už žádná kláda nedorazila. Pak jsem viděl všelijaké titulky v novinách a slyšel komentáře k celé události, jako z televize či rádia. Vypadalo to jako někde ze Šumavy, z pohraničí.

008- První srpnový týden se mi zdálo o zajímavé aktivitě na obloze. Nejprve nad městem poletovala jakási malá ufo, a bylo jich tam mnoho, a pak se mezi nimi na obloze objevil okrouhlý mrak, který se vytvaroval do obdélníkového rámu tvořeného mraky. Pak se to náhle přetvořilo do velkého vzdušného plavidla tvaru přibližně hranaté podkovy. Střední část se pak zaplnila a byla z toho obdélníková loď. Vnímал jsem jakoby zblízka aktivitu naspodu středové části. Jakási technologická ramena za stran do středu manipulovala s nějakým předmětem. Vypadalo to jako by brouk něco dělal na svém bříse se svými mnoha končetinami. Pak jsme to s nějakými techniky rozebírali, že je to pravděpodobně hydraulika, která to měla na starost. Byl to velmi živý a přítomný sen.

Podkova s konci směrem nahoru je symbol štěstí a plodnosti, jako symbol rohů starobylých božstev přírody. Jejich svátky souvisí s Letním slunovratem. Také jsem četl na webu o zajímavé „zaručeně přírodní“ formaci mraků nad Evropou. Tvarem kopírovala naše území plus Horní Lužice a Rakousko kolem Lince. Obojí připojené k hlavní formaci.

007- Červencový sen popisoval jakési vyúčtování, kdy na stole ležely různé předměty, které byly kompletovány a uschovávány do krabic. Se mnou tam byl Hitler, a vyžadoval navrácení všech předmětů, které mu asi patřily. Byla tam lidská ruka z nějakého světlého materiálu (dlaň se zápěstím), kterou jsem měl uložit do krabice s výlisem ve tvaru ruky. Ale ta krabice byla na ruku i s paží, tedy moc dlouhá. Tak jsem našel krabici přímo na míru té ruky, s tím, že musíme najít i ruku do té delší krabice.

Ruka připomínala ruku nějakého svatého, který na cosi přísahal, a tak mu ji nepřítel usekli. Na památku pak zobrazovali na pomnících tu samotnou ruku. Tedy šlo asi o jakési ukončení smlouvy. Ta delší ruka, kterou jsme ještě měli najít, asi souvisí s nějakou všeobecnější „úmluvou“, zřejmě s jakýmsi paradigmatickým. Také jsme ji hledali. Krabice už je připravena. Také mi to připomíná článek na webu o odvrácené tváři Tibetu – lámové se ověšovali useknutýma rukama nevolníků. Některé sekty spolupracovaly s Hitlerem.

006- Sen, který se mi zdál koncem května, popisoval opatření, která jakoby byla nastavena tak, aby odstínila aktivity nějakých mafiánů. Společenství lidí to tam jistým postupem aplikovalo, s přihlédnutím k možným protiakcím. Tyto akce byly spojeny s obdobím od 17. - 26. 5. a zahrnovaly energetickou zátěž organismu, takže spousta lidí se cítila různě unavená či nemocná, právě s ohledem na tato finální opatření. Těsně před probuzením jsem dostal info: „Je to hotovo“.

005- Další sen, který se mi zdál koncem dubna, byl velmi živý, a popisoval společnost, která se osvobodila z nějakého velkého lágru. Viděl jsem tu plochu s baráky, mezi nimi prázdné plochy a pak se to více zpřesnilo, a bylo vidět trávu a stromy, živě a zeleně. Lidé mezi nimi chodili, a směřovali kamsi dopředu. Uvědomoval jsem si, jak se to vše změnilo, a z něčeho omezujícího se to stalo volným prostranstvím, i tu svobodu jsem si uvědomoval. Přejít z lágru na park se zelení a domky. Velmi pěkné.

004- Nedávno (březen) jsem měl sen, kde jsem byl ještě s někým v nějakém chrámu, a na vyvýšené části u zdi seděli v řadě jacísi „mudrci“, staří vousatí lidé. Jeden z nich cosi kázal, ale brzy se to změnilo v zlostné výlevy. Sešel po levé straně dolů, a osopil se na nás. Kolega si už sundával oblečení a kasal rukávy, že mu to ukáže, ale přispěchala jakási žena, a odváděla starce pryč, s tím, že se nemá rozčilovat, a že pro něj už připravili nějaké pohoštění. Když odcházel, podíval jsem se mu na nohy. Měl je zdrclé a znetvořené stejně, jako je kdysi měly japonské gejši.

Ráno mě napadlo, že červené kolo na japonské vlajce není vycházející slunce ani pigmentová skvrna na zádech asijských novorozeňat, ale pradávna symbolika Marsu, odkud by měli asiaté jako válečnická rasa pocházet. Svůj svět si zničili, a některým se podařilo se evakuovat na Zemi. Zde se nyní mezi jejich frakcemi odehrává boj, jestli převáží ta mírumilovná, nebo ta válečnická linie. Vzpomněl jsem si na proroctví Sibyly, že nám hrozí ovládnutí Země žlutou rasou - s tím, že ta se nikdy s bílou rasou nebude bratříčkovat, z výše uvedených důvodů. Obdivovali hrubou sílu a válečnickou strategii, a my jsme jim s naší mírumilovnou povahou připadali jako mizerní slaboši, hodní pohrdání a nenávisť. Což jsou, jako pasivní forma agrese, projevy strachu.

003- Další sen, který se mi zdál tak před rokem a půl se týkal obrovských záplav. Vznášel jsem se nad zeměkouli, a pohyboval jsem se někde nad Austrálií, v dosti velké výšce. Viděl jsem kontinent téměř zaplavený oceánem. O kus dál jsem si všiml, že Nový Zéland byl kompletně pod vodou. Ptal jsem se překvapeně kde je Nový Zéland? Pak jsem viděl něco podobné i nad Afrikou. V tu noc jsem měl později podobný sen: procházel jsem nějakým mělkým brouzdalištěm, které sloužilo jako jakýsi trenažér. Jeho dno mělo reliéf zemského povrchu, a bylo pokryto cca 20 cm vody. Dobře jsem viděl Afriku, pod mýma (bosýma) nohama jsem kráčet po somálském rohu. Podíval jsem se nahoru na Evropu, a všiml jsem si, že jako jediná je částečně nad vodou. Oblouk, který procházel Německem a tedy v určité vzdálenosti opisoval přibližně naší hranici, dělil západní část, která byla pod vodou, od té východní, která byla zřejmě geograficky natolik vyvýšená, že byla celá nad vodou. Pak tam byl velký stůl s velkými listinami (mapami), a u nich nějakí mladí lidé - hoch, dívka... Ptal jsem se jich, jakou nadmořskou výšku má teď po tom zvýšení Sněžka, když měla před tím 1620 metrů. Odpověděli mi, abych chvíli počkal, že mi to pak řeknou.

Po probuzení jsem si uvědomil, že Sněžka má 1602 metrů, ale že ten údaj ve snu je stejný jako letopočet bitvy na Bílé hoře. Bílou horu mají i Britové v Londýně, a pod ní má být podle pověstí hlava krále Artuše, a až bude v zemi nejhůř, má z této hlavy vyjít pomoc pro celou zem. Trochu mi to připomnělo pověst o Blaníku a rytířích spících pod ním, a čekajícím na finální boj dobra a zla, aby vyšli ven a zvítězili nad zlem. Je to vskutku zajímavé, když si uvědomíme, že Blaník je v překladu Bílý kopec! A co teprv Mt. Blank! Víte, že má jako symbol šesticípou hvězdu? Ta je i na naší Bílé hoře u Prahy, jako Letohrádek Hvězda! Zajímavé...

Podle Hopiů, indiánů z Ameriky (!) pod Mt. Blankem také cosi spí, a je to určeno pro nový svět, až ten starý odejde. Takže v tom snu o Sněžce je zakódován určitě nějaký význam spojený s bitvou na Bílé hoře, a Sněžkou. Že by nějaké techtle-mechtle s Poláky? To jsou zapřísáhlí katolíci, a určitě by stáli na straně císařských vojsk. Nebo má Sněžka, jako bílý (zasněžený) kopec taky své tajemství? Co byla ta voda v tom snu, nevím. Možná Islám, možná asijský vliv. Souvisí to s jiným snem, z období cca před deseti lety? Po naší zemi se procházeli nějakí asiati, obézní a nepřátelští. Měl jsem pocit, že se na mne dívají jako na otroka. Připomínali čínskou delegaci.

002- Ve snu, který se mi zdál už před pár lety (cca 2010). Byl jsem přítomen nějakému bombardování, které se odehrávalo na Měsíci. Pak se na povrchu objevila bytost, která ze všeho nejvíce připomínala chobotnici, stojící na chapadlech. Stěžovala si hlasitě na to, že jsou porušovány jisté obchodní dohody. Proto se musí někam evakuovat. O kus dál stál člověk připomínající vousatého Řeka nebo spíše Asyřana v tmavém hábitu. Tmavé vlasy a kratší vous. Měl v ruce dálkovačku, kterou ovládal obrovský disk, vznášející s nehlučně v určité výšce (cca 50m) nad povrchem. Pracoval pro tu chobotnici.

Po nějaké době jsem jednou relaxoval a rozhodl jsem se, že v hladině Alfa pronesu pozitivní afirmace. Jakmile jsem však promluvil, z úst mi vyšla samovolně tato slova: „Většina negativních mistrů už odsud odešla“. Tak jsem si vzpomněl na výše uvedený sen...

001- Jindy jsem byl opět na Měsíci, a stál jsem u vyježděných kolejí v povrchu, které vedly k nízkým barákům poblíž. Měl jsem skafandr, ale když jsem vstoupil do stínu, tak jsem i přes skafandr cítil jakési mrazivé ochlazení. Skočil jsem z okraje do toho vyježděného rigolu a překvapilo mne, že jsem dopadl celkem rychle a těžce. Tak jsem někomu poblíž řekl: „To je zajímavé, že je tu skoro stejná gravitace jako na Zemi“. Sen byl velmi živý a přítomný.

Na konec přidám starší sny ze začátku první dekády:

Jedeme vlakem, kouknu z kupé ven přes uličku z okna na oblohu a vidím rotující tornádo. Ale ten trychtýř nebyl uzemněn, ale rotoval šikmo na obloze a měl protitornádo které bylo napojeno na konec, takže to vypadalo jako přesýpací hodiny. Rotovalo to na obloze, jako dvojitý vortex. Pak se v uličce objevila jakási síla, neviditelná, ale velmi citelná. Pak do kupé zaplul velký pergamen, a začal se na něm objevovat text. Nebyl zčásti čitelný, ale jedna část zazněla jasně nahlas: **Ode dneška zrazuji násilnou stranu.**

Další starší sen byl o skupinovém výletě na velkou kuželovitou horu. Při výstupu jsem koukal na úbočí té hory a byl tam nějaký šterkový lom, nebo sesutý úsek. Pozorněji jsem se podíval na tu část a viděl jsem, že celá hora je umělý násep, možná i zděný. Mělo to tvar pyramidy, ale pěkně velké. Na vrcholu jsme viděli hranatý kámen s modrou barvou na vrchu. Vylezl jsem na něj, byl jen asi 0,5m vysoký, a uvnitř byl průhled dovnitř té pyramidy. Dole jsem viděl nějakou prostornou halu, a v ní probíhal jakýsi sněm. Díval jsem se z výšky a lidé, kteří tam seděli, byli mohamedáni s turbany. Byl z toho jakýsi „ilegální“ pocit, jako něco, co nemá být viděno. Tehdy se ta pozice změnila na vrchol vysoké strmé hory, kde začal velmi silně vát vítr; takže jsem se musel držet při zemi, abych nesklouzl po svahu dolů.

Pyramida s modrým kamenem na vrcholu – Islámské turbany náboženských hodnostářů? Nebo pyramida EU? Ale už se sesouvala!

Sen z roku 2000: byl jsem v Praze, a procházel jsem po náměstí – podle znaků okolo to byl Staromák. Přímo na něm trčely do výše středního věžáku dvě obrovské kamenné sochy. Jedna z tmavého kamene – byl to J. A. Komenský, a ze světlého kamene – měl to být babylonský král Nabukadne-tzar. Stáli tam vedle sebe, a já měl pocit, že se nějak týkají mne a mého kamaráda, který bydlel v Holešovicích. Já měl být ten Komenský. Pak jsem byl v nějaké vilové čtvrti, a viděl jsem nejen domy, které tam byly postavené, ale i jejich suterény – a tam bylo vidět, že jsou v podzemí těch domů celá patra sklepů, nebo spíše podzemních krytů. Odcházel jsem od těch domů jakousi polní cestou, a měl jsem dost nepříjemný pocit zrady.

Jeden starší sen z konce 90. let se odehrával v Praze. Šel jsem po širší ulici do mírného kopce. Kolem byly vysoké staré secesní domy. Pod nohama jsem měl mít dlažbu z kočičích hlav, a koleje z tramvají. Ale kolem mne byla vysoká tráva, jako na louce. Pouze tu a tam byly vidět mezi drny zbytky kolejí.

© Bohumil Lipka, 2020